

034 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

De metselaar

Ieder jaer mos 't keukentjie bij ons thuis mit de schônmaak opnieuw behonge worde. Niet dat m'n moeder dat zô graeg dee, maor haalver winter begon 't behang deur de nattighaaid bovenaan al los te laete en zwart te worde van de schimmel. Die nattighaaid kwam deurdat 't 'n uitgebouwd keukentjie was. Dat was 's winters aarg koud, omdat 'r niet gestookt wier; maor d'r wier wel ete en zô gekookt. Daer hadde we een êên-pits-gaskefoor en een drie-pits-bronoliestel voor staon. 't Raompie sting bekant d'n hêêlen dag ope, maor 't waoter droop soms toch van de mure.

D'n huisbaos, die elke maandag de huur op kwam haole, zee dat-ie d'r niks aan kon laete doen, want dat 'r toch al geld bij mos. Hij zee niet, of 't bij 't onderhoud mos of bij z'n portemenee, maor wij bleve mit de naorighaaid zitte. 'n Kennis die d'r verstand van had, die zee: "Aale kalk van de bovenste helft van de muur afhakke en opnieuw laete stuuke, maor dat mot dan schuurwaark zijn. Dat aosemt en je bin van de naorighaaid en 't behange af".

Nou vroege we 'n metselaer of dat-ie dat zou kenne doen. Hij zee: "Kenne wel, maor 'k heb waainig tijd voor zukke karwaachies. As jullie 't nou zelf 's afhakte, dan zel ik as-ie zôver bin, 'n mannechie sture om 't te stuuke." Je staot 'r van te kijke wat 'n troep en stof dat dat afhakke geeft en omdat 't toe toch al zô 'n rotzôôichie was, hebbe me toe 't hoksie en de W.C. ok maor afgebikt Ja, 'k schijf W.C., omdat 't een echte deurtrekplee was.

D'n aannemer stuurde toe Jaonuzze, zô hiette dat mannechie, en die het 'r een mooi stuksie waark van gemaakt. Allêên liep 't saeterdags, wat de tijd betreft, wat uit de haand. De mure van de W.C. mosse naomelijk van bovene tot onder gestuukt worde. "Nou", zee Jaonus, "'k komt vanmiddag wel trug, om de W.C. nog te doen. As jullie nou zurge, dat aales klaor staot, dan is 't gaauw genogt gefikst. We hebbe toe de waoterlaaiding bij de stortbak afgeslote, 't trektouwchie d'r afgehaold, de valpijp tusse de stortbak en de pot d'r ok afgehaold, d'n bril van de pot af en 'n plank op de pot gelege.

Jaonus kon zôdoende in êêne keer deur gaon. Dat ging dan ok gesmeerd. Jaonus zee: "Zô, nou gaon we eerst 'n blaesie pikke, dan kan de stuk wat bestaarve en dan kenne we 't strak nog wat naeschure". Nou zitte we net in d'n huis thee te drinke, toe doch m'n vaoder: "Ze zijn nou toch uit die W.C., nou ken ik daer wel eve 'n staonde boodschop doen". Toe hadde we 'm gezeed, dat as-tie naer de plee mos, dat maor bij de bure mos vraege.

De man was z'n hêêle leve tegehouver en klinker gewist op de wurf en was daer stokdôôf van geworde. We hebbe laeter begrepe, dat-ie ons niet goed verstaon had, niet goed begrepe is meschie beter gezeed. Bij 't twêêde koppie thee, hoorde we inêêns een geraos en gekletter in de W.C. We keke mekaor aan of we 't in Keule hoorde dondere, maor gelijk wisse we, wat 'r aan de hand was.

Jaonus zee: “’t Lijkt de waoterval van Schaffhausen wel”. Die hadde wij nog nooit gezien, laet staon gehoord en Jaonus meschie ok niet, maor we begrepe gelijk wat-ie bedoelde. M’n vaoder had toch gedaen wat-ie doen wou en de plank weer netjies op de pot trug gelege. Hij kon zôdoende toch bij d’n trekker van de stortbak, die deur deuze ingreep aal ’t waoter, dat nermaol deur de valpijp had motte gaon, los liet. Ondanks z’n “ho, ho” geroep strôômde ’t waoter toch vrijuit langs de pas gestuukte muur en spêête mit donderend geraos op de plaank. Hij hiew d’r niet allêên natte, mor ok grijs gekleurde broekspijpe en petoffels van over. Allêên ’t simpele vergete om de stortbak leeg te maoke is de oorzaak van dut voorvaallechie, waer we laeter nog dikkels om gelache hebbe.

Kan u ook iets leuks van vroeger vertellen, dan vernemen wij dat graag.